

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Hajdú Andrea ügyvéd által képviselt felperesnek Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala alperes ellen illetékügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Pest Megyei Bíróság 2007. február 26-án kelt 2.K.27.449/2006/5. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 2.K.27.449/2006/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint elsőfokú, és 20.000 (azaz húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az Államnak - külön felhívásra - 168.000 (azaz százhatvannyolcezer) forint kereseti, és 168.000 (azaz százhatvannyolcezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes a 2003. július 9-én kelt adásvételi szerződéssel továbbértékesítési célból megvásárolta az hrsz-ú ingatlant. A vagyonszerzést illetékkiszabásra 2003. július 10-én jelentették be.

A Pest Megyei Illetékhivatal a 2003. november 13-án kelt 338271-01-2003. számú fizetési meghagyásával a felperest 350.000 forint visszterhes vagyonátruházási illeték és 3.000 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte. Tájékoztatotta a felperest a továbbértékesítés igazolásának módjáról és határidejéről.

A határidő eredménytelen elteltét követően az illetékhivatal a 2006. május 10-én kelt 610.859/2006. számú határozatával a felperes terhére 2.800.000 forint illetéket írt elő pótlólag.

A felperes fellebbezést nyújtott be, egyúttal kérte a kiszabott illeték törlését azzal, hogy az ingatlanra beépítési kötelezettséget vállalt, melyet postai úton bejelentett az illetékhivatalnál. Elismerte, hogy a beadványa postai feladóvevényét nem tudja felmutatni, ezért tanúmeghallgatásokat kért a kérelem postára adásának igazolására.

Az illetékhivatal a 2006. június 2-án kelt 610.859/2006/2. számú határozatával az illeték törlésére irányuló kérelmet elutasította. Megállapította, hogy az illetékhivatalhoz a beépítési szándékra alapított illetékmentességi kérelem nem érkezett. A tanúk meghallgatását mellőzte a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 53.§ (1) és (3) bekezdés a) pontjára hivatkozással azzal, hogy a tanúktól bizonyítékként értékelhető vallomás nem várható, mert a postára adás csak postai feladóvevényel igazolható.

A felperes ez ellen a határozat ellen is fellebbezést nyújtott be. Az alperes mindkét határozat elleni fellebbezést elbírálv a 2006. június 20-án kelt 32-983/2006. számú határozatával mind a pótilletéket előíró, mind az illeték törlését elutasító határozatokat helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Ítélete indokolása szerint a tanúk - a felperesi társaság két tagjának és az egyik tag házastársának - kihallgatása nem lett volna mellőzhető, mert a tanúvallomások alapján tisztázható a tényállás és hozható a kérelem tárgyában megalapozott döntés. Az új eljárásra előírta, hogy az alperesnek a tanúk kihallgatásával kell tisztáznia a tényállást, így azt, hogy a tárgyi ingatlan beépítésére vonatkozóan benyújtásra került-e kérelem.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Ket. 50.§ (1) bekezdését, 72.§ (1) bekezdését. A tényállás tisztázásához a tanúk meghallgatása szükségtelen, mert a tárgyi ingatlan beépítésére vonatkozó kérelem postára adása tanúmeghallgatásokkal nem igazolható. A postára adás tanúkkal történő esetleges igazolása sem bizonyítja, hogy a beadvány az illetékhivatalhoz meg is érkezett. Csak annak a beadványnak van hatálya, amely az illetékhivatalhoz bizonyítottan meg is érkezik. A bejelentés megtételének bizonyításán túlmenően - a perbeli esetben - a felperes terhére esett annak bizonyítása, hogy a bejelentés meg

is érkezett az illetékhivatalhoz. E tények bizonyítása tanúvallomásokkal érdemben nem bizonyítható.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az elsőfokú bíróság által szükségesnek ítélt tanúbizonyítás az igazolni kívánt tény bizonyítására nem alkalmas. Nem megfelelő bizonyítási eszköz annak bizonyítására, hogy a felperes határidőben az ingatlan beépítését vállaló nyilatkozatot tett. Olyan jognyilatkozat tétele, amely joghatás kiváltására alkalmas, csak olyan beadvánnyal érhető el, amelynek postára adását és a hatósághoz történő megérkezését hitelt érdemlően bizonyítani lehet. A perbeli esetben a bejelentett tanúvallomásokkal hitelt érdemlően nem igazolható az a körülmény, hogy a felperes a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig bejelentette volna beépítési szándékát. Nem elegendő csak a beadvány feltételezett elküldését bizonyítani, mert annak megérkezését is igazolni kell ahhoz, hogy a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 26.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti illetékmentességet igénybe vegye. A felperes állítása szerint a kiszabott 2%-os illetékmértéket azért fizette ki 2003. november 28-án, mert nem akart késedelembe esni. Ugyanakkor építési engedélyezési eljárást indított és állítása szerint a beépítési szándékát írásban bejelentette. Ehhez képest a felperes az illetékhivatalnál az eltelt három év alatt sem a megfizetett illeték visszatérítéséről, sem az illetékmentességi kérelme sorsáról nem érdeklődött, döntés hozatalát, megküldését nem kérte.

A Legfelsőbb Bíróság az Elvi Határozatainak Gyűjteményében közzétett 2005/1262. számú elvi határozatában is kimondta, hogy az illetékkedvezményre jogosultság feltétele, hogy a bejelentést a fél határidőben megküldje az illetékhivatalnak. A bejelentés postára adásának határidőben való megtörténtét a félnek kell igazolnia.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy a tényállás tisztázásához a tanúk kihallgatása nem volt szükséges, a tanúkihallgatások a Ket. 53.§ (3) bekezdése a) pontja alapján mellőzhetők voltak. Miután nemcsak a postára adást, de a beadvány megérkezését is bizonyítani kell, ennek bizonyítására a tanúvallomások nem megfelelő bizonyítási eszközök, még a tanúk érdekeltségének hiánya esetén sem. Mindezek alapján az elsőfokú

bíróság törvénytől állapította meg a Ket. 72.§ (1) bekezdés e) pontjának megsértését, ezért jogsértlől döntött.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat megsértette, a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperes alaptalan keresetét a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján elutasította.

A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles 2.800.000 forint mint pertárgyérték után a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illeték viselésére.

Budapest, 2008. július 2.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Lénártné dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró